

Sarıl Bana Bedenim

– Siyah · 27 Şubat 2013

Gün Ayrılıktı...

Yamalı pardesümü giydim
Kapıya dönük kanatlarım
Ayaklarımda prangalar
Parmaklarım kanaya kanaya eşikte

Bohçama sığmayan eskimiş tebessümler
Yerlere serildi.
Hepsini götürme dedi,boş aynalar
Biraz azık.

İstasyon merdivenlerine takılıp düştü hayallerim
Elinden tutamadım kayıp gitti boşluğa
Topal ruhum bekledi bırakmadı beni
Bindik kara rüzğara

Buğulu camdan el salladık hayallere
Bir daha dönülürmüydü düşündük
Küçük bir tebessüm etse
Kilitledi yüzünü.

Düş kanatları yanaklarımdan süzülürken
Titriyor ruhum
Sarıl bana bedenim
Üşüyorum.

Çatısı olmayan,lambası yanmayan bedenim
Yalnızlık senfonisi çalan ruhum
Geçmişe kanat çırpın gözlerim
Boşlukta sallanan düşlerim..

Gün Bitti.

İN-MO-SAN